

עת"א 47862/07/17 - משה הראל הרשטיק נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 יולי 2017

עת"א 47862-07-17 הרשטיק נ' שירות בתי הסוהר

לפני כבוד הנשיא אברהם טל
העותר משה הראל הרשטיק

נגד המשיב שירות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד ליה פלוס

ב"כ המשיב עו"ד אלון טנקג'י

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר מרצה מאסר עולם קצוב למשך 30 שנה בגין רצח, קשירת קשר לפשע ועבירות אחרות והוא מבקש להחזירו לסבב חופשות, שהופסקו במהלך שנת 2015.

לטענת העותר, המידעים החסויים שהוצגו בפניי, שעיקרם משנת 2016, מצדיקים היום את אי החזרתו לסבב החופשות וגם בכל הקשור לשיתוף פעולה עם הליך שיקומי, הרי מתחילת שנת 2017 מרצה העותר שיחות טיפוליות עם פסיכולוג.

ב"כ המשיב מתנגד להחזרת העותר לסבב חופשות וסומך התנגדותו על עמדת ועדת אסירי עולם מחודש מאי 2017 אשר הביעה התנגדות להחזרתו לסבב חופשות.

כמו כן, מפנה ב"כ המשיב לאבחון הפסיכולוגי שנערך לעותר ביום 2.5.16 על ידי ד"ר אפשטיין ואשר צורף כנספח ב' לתגובה לעתירה.

ב"כ המשיב טוען כי העותר לא מיצה את ההליך המנהלי טרם הגשת העתירה אך אינני זוקף זאת לחובתו שכן יש בדיון שנערך בוועדת אסירי עולם ביום 22.5.17 משום מתן תשובה לבקשת העותר לחזור לסבב חופשות.

ועדת אסירי עולם המליצה בחוות דעתה כי על פי עמדת גורמי המודיעין חופשותיו הופסקו על רקע הימצאות חפצים אסורים להחזקה, שבגינם נפתח תיק חקירה שהבשיל לכתב אישום אשר הסתיים ביום 11.7.17 בכך שהעותר נידון לעונש של מאסר על תנאי ולקנס בשל 750 ₪.

ב"כ העותר טוענת בעניין זה כי לא מדובר בחפץ מסוכן האסור להחזקה אלא בהחזקת ציוד קצה רט"ן כמפורט בסעיף א' לעובדות כתב האישום שהוצג בפניי.

לא למותר לציין כי במהלך הדיון בבית המשפט המליץ בית המשפט, מכוח הסכמת ב"כ הצדדים, כי העותר יישפט בין כתלי בית הסוהר אך הדבר לא קרה ומשכך נידון ביום 11.7.17 לעונשים המפורטים לעיל.

עיון בחוות דעתו של ד"ר אפשטיין, שצורפה כנספח ב' לכתב התשובה, מעלה כי היא ניתנה לפני למעלה משנה ובה קובע ד"ר אפשטיין בסיכום חוות דעתו כי העותר עסוק מאוד בניהול מספר עסקים ושיתוף עם אחרים מחוץ לכתלי בית הסוהר, דבר שכרוך בסכומי כסף גבוהים, ומשוער כי הסתבכות או מחלוקות עם אחרים עלול לגרום לתסכול ולרצון לנקום, דבר שמהווה עבורו גורם הסיכון המשוער העיקרי.

עם זאת, קובע ד"ר אפשטיין בהמשך כי לאור מצבו הפיזי של העותר כיום, הסיכוי שיבצע בעצמו אקט אלים הוא נמוך ובמידה והיה רוצה לבצע אקט כזה באמצעות אחר, אז יכולתו לעשות כן זהה גם בכלא וגם בחוץ במידה ויופעלו עליו תנאים מגבילים מקסימליים.

מהמידעים החסויים שהוצגו בפניי, שהם משנת 2016, לא עולה ניסיון של העותר להשיג את מבוקשו באמצעות אמצעים אלימים, בין בעצמו ובין באמצעות אסירים אחרים, ומשכך ניתן להבטיח את מסוכנותו של העותר, שהיא מסוכנות נמוכה, באמצעות הטלת תנאים מגבילים על יציאתו לחופשות.

החלטת כב' השופטת ברנט והחלטת כב' השופט יקואל היו נכונים למועדי נתינתם, אך מאחר ולא נזקפים לחובת העותר מידעים משנת 2017, למעט מידע אחד שאין בו לכשעצמו וגם בהצטרף למידעים קודמים, כדי למנוע את החזרת העותר לסבב חופשות, אשר הופסקו לפני שנתיים וחצי, אני מחליט להוציא את העותר לסבב חופשות החל מחודש אוגוסט 2018 בתנאים שייקבעו על ידי המשיב ו/או משטרת ישראל, שאין בהם כדי לסכל את הוצאתו לחופשות אך בהתחשב גם במידעים שהתקבלו לגבי העותר מאז הופסקו חופשותיו.

העותר מוזהר כי עליו למלא את תנאי חופשותיו כלשונם אחרת יהיה המשיב מוסמך להפסיק את החופשות מטעם זה בלבד.

ניתנה והודעה היום ב' אב תשע"ז, 25/07/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אברהם טל, נשיא